

Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni Præsertim Augustini, Et Thomæ Aquinatis

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Generalibus Principiis Amoris Et Morum - Prolegomena septem,
Librosque undecim complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput XII. Ad multiplicandas numero malitias in peccatis, quæ vel
externum objectum respiciunt, vel in exteriori actione consummantur,
necessaria non est moralis interruptio, seu multiplicatio actus ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73187](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73187)

fiteri debeat, qui uno ictu simul occidit decem homines? Respondent Lugo & Tarnburinus, satis esse si dicat: *Uno ictu occidi multos*, tamen non satis esset dicere: *Uno ictu occidi hominem*, vel *commisi homicidium*. Quia sic Confessarius intelligeret unum tantum hominem occidisse, adeoque poenitens deciperet Confessarium, nec peccatum suum explicaret ut fecit, sed aliter quam fecit.

107 Sed contra 1°. in quocumque actu reperiuntur plures specie malitiæ, reperiuntur plura specie peccata: ergo in quocumque actu reperiuntur plures numero malitiæ, reperiuntur plura numero peccata. Sed extra controversiam est, tam confitenda peccata omnia quoad numerum, quam quoad speciem. Ergo.

108 2°. dum Tridentinum declarat, omnia peccata quoad speciem explicanda esse, id declarare intelligitur de omnibus malitiis specie distinctis. Dum ergo idem Concilium pariter declarat omnia peccata quoad numerum explicanda, id declarare intelligitur de omnibus malitiis numero distinctis. Sicut enim non explicatis omnibus malitiis specie distinctis, non censentur explicari omnia peccata quoad speciem; sic non explicatis omnibus malitiis numero distinctis, non censentur explicari omnia peccata quoad numerum.

109 3°. dum uno quis ictu decem occidit homines, vel committit decem moraliter homicidia, vel unum? si unum, quidni sufficiat dicere, *feci homicidium*? si decem, vel confiteri debet decem, vel confitetur non debet plura. Si enim unitas actus denarium impedit numerum peccatorum, impedit & pluralitatem eorum. Vel si non impedit pluralem numerum, nec impedit denarium.

CAPUT XII.

Ad multiplicandas numero malitias in peccatis, quæ vel externum objectum respiciunt, vel in exteriori actione consummantur, necessaria non est moralis interruptio, seu multiplicatio actus interioris.

110 Quidam Neoterici, quos inter Gabriel noster à S. Vincentio disput. 8. de poenit. q. 5. ad numericam distinctionem peccatorum universim requirunt distinctionem numericam actuum voluntatis in esse moris; ad eam verò necessariam arbitrantur moralem in actu voluntatis interruptionem, seu multiplicationem. Unde censent, nonnisi unum numero peccatum committi ab eo, qui unicâ volitione moraliter/ininterruptâ, decem occidit homines, vel fornicatur cum decem feminis, deciesve cum una; aientes objecta ista, licet materialiter plura, formaliter uniri, constitutæque unicum totale objectum formaliter terminativum istius volitionis.

111 Placuit hæc doctrina Caramueli in regul. D. Bened. disput. 62. n. 910. ubi sic: „Unitas moralis peccati desumitur ab actu voluntatis. Unde patet esse unum peccatum, velle

unico voluntatis actu occidere quatuor homines. Quia licet hi sint plures in genere physico, in voluntate tamen sunt per modum unius. Nam unius actus non datur nisi unum objectum. Quare in ea sententia, quæ tenet circumstantias aggravantes non esse in confessione aperiendas, sufficeret illi in confessione dicere, volui semel occidere. Quia non voluit bis, ut supponitur. Quod autem voluerit unum, vel quatuor, actum aggravat, sed non multiplicat; & ita solum est extensio materialis. Eandem illationem facit Gabriel à S. Vincentio ubi supra q. 6. addens, unum numero peccatum committere, qui uno voluntatis actu proponit horas vel jejunium omittere per totam quadragesimam, sicut & illum qui debitam restitutionem per longum tempus omittit, & qui plurium confessiones audit, cum conscientia peccati mortalis. Et q. 7. statuit conjugatum, adulterantem cum conjugata, non committere nisi unum numero peccatum. Et idem ait de Religioso cum Religiosa peccante contra castitatem. Unde satisfacet (inquit) in confessione suum vel complicitis peccatum manifestando, nec tenebitur utriusque statum manifestare.

Similiter Martinus de san. Joseph, & Joannes Pontius, apud Dianam p. 11. tract. 3. miscellan. resol. 3. Leander q. 20. & alii apud Guimenium, tract. de peccatis proposit. 8. docent, eum qui unâ actione lædit decem personas, vel uno actu decem occidit, non committere decem peccata, sed unum, nec teneri explicare numerum occisorum.

Denique Zanardus Director. p. 1. c. 18. cum 113 Berarducio in summa corona, & Archangelo Rubeo apud Leandrum §. 7. q. 8. docet, eum qui per noctem cum amasia dormivit, etiam si ter cognoverit, unum peccatum commisisse, nec teneri dicere, tot vicibus cognovi, sed feci quod potui, dummodo uno continuato voluntatis actu, absque interruptione id fecerit.

Sed contra hæc opinamenta militant argumenta, quæ prorsus cap. 10. ex quibus patet, quod licet, istis casibus, volitio sit physice una, est tamen moraliter multiplex numero, sicut est moraliter multiplex specie, dum fertur in objecta specie diversa, vel consummatur actione specie multiplici, dum v. g. quis uno voluntatis actu, tres successivè cognoscit feminas, primò matrem suam, secundò monialem, tertio conjugatam, &c.

CAPUT XIII.

Peccata quæ vel externum respiciunt objectum, vel in exteriori actione consummantur, numero multiplicantur, pro numerica multiplicatione vel objectorum moraliter completorum, vel actionum consummatarum, id est, quarum singula sint ex se completa, seu definitum ex se terminum & consummationem